

Hr. Hans Andersen henviste til Søllerødprojektet. Vi synes, det er rigtig godt, at man både i Søllerød og i flere andre kommuner har taget FOA og Dansk Sygeplejeråds initiativ til sig og har diskuteret de mange etiske dilemmaer, der er og altid vil være i ældreplejen. Men det er jo bare ikke nok, at man diskuterer de etiske dilemmaer, hvis man ikke har mulighed for at omsætte det, man når frem til, til praktisk virkelighed, hvis man ikke har mulighed for at tilrettelægge arbejdet på en anden måde.

Kl. 17.55

Fru Lise von Seelen sagde det så klart, som det overhovedet kan siges: Livskvalitet ligger ikke i at kunne vælge mellem private og offentlige leverandører, livskvalitet ligger i at kunne vælge, hvordan ens hverdag skal se ud.

Det er jo det, der er hele humlen: Hvordan når vi frem til en situation, hvor de ældre får mulighed for selv at bestemme over deres egen hverdag? Hvordan er det, man tilrettelægger den hverdag og den ældrepleje?

Det kan vi ikke indsætte i en lov, det kan vi ikke her fra Christiansborg sidde og fastlægge i detaljer, for vi skal netop give mulighed for, at den enkelte ældre selv kan tilrettelægge det. Derfor er de redskaber, vi har, at give mulighed for, at man kan det ude i kommunerne.

Her kom fru Pia Kristensen ind på det helt afgørende, nemlig at forudsætningen bl.a. er, at vi får ansat langt flere, så der bliver mulighed for at give den fornødne tid og omsorg. Derfor håber vi jo, at man snart begynder at gøre op med kassetænkningen og se det fuldstændig vanvittige i, at vi har 800.000 mennesker, der er sat uden for arbejdsmarkedet, samtidig med at så mange bliver nedslidte af at skulle løbe alt for hurtigt og folk ikke får den fornødne omsorg, som de burde have.

Det vil ikke koste ekstra, for det, vi sparer på dagpenge og administration og får ekstra ind i skat, svarer til den løn, vi skulle give til hjemmehjælperne. Så hvis flertallet her ville det, kunne vi ansætte alle de hjemmehjælpere, vi har behov for. De skal selvfølgelig have noget uddannelse, så de har de faglige kvalifikationer, det er jeg fuldstændig enig i, men ud over det ville det være gratis for samfundet, og på sigt ville vi kunne spare penge, fordi de ældre ville få det meget bedre og dermed blive mindre syge, og fordi hjemmehjælperne ville blive mindre nedslidte, når de ikke skulle løbe så hurtigt, fik bedre arbejdsvilkår og kunne gøre deres arbejde ordentligt.

Så det er klart den vej, vi skal gå, og det vil glæde mig den dag Dansk Folkeparti også vil være med til at bryde rammerne. Jeg har dog endnu ikke set noget, der tyder på, at man vil gå den vej, men vi vil blive ved med at prøve at spørge ind til det.

Så talte hr. Tom Behnke for, at vi skulle prøve at finde nogle andre måder. Jeg vil meget gerne prøve at komme med nogle forslag ude fra virkeligheden til, hvordan man kan tilrettelægge tingene på en anden måde, end man gør i dag, og så må vi jo se, om De Konservative så vil være med til at give mulighed for sådanne forsøg ude i kommunerne.

Hr. Ole Glahn talte for, at kommunerne skal have mulighed for selv at igangsætte sådanne forsøg. Vi har jo netop, inden vi fremsatte forslaget, snakket med nogle kommuner, som har ønsket at få mulighed for at lave sådan nogle forsøg. Vi vil selvfølgelig gerne prøve at snakke med de kommuner igen og spørge, om de vil komme ind i Socialudvalget her i Folketinget og fremsætte deres ønske om forsøg, så vi kan høre, hvor barriererne ligger, og hvad de eventuelt skal bruge af penge for at igangsætte et sådant forsøg.

Så må vi jo høre ministeren, om det kan indgå i de beskudne 10 mio. kr., der er sat af, eller om man vil være villig til at sætte flere penge af, for som økonomien ser ud i kommunerne i dag, er der ikke, så længe man ikke kan få pengene med fra dagpengene, de fornødne midler til at gøre det, man gerne vil – slet ikke med det, vi kan se frem til med kommunalreformen, hvor der bliver endnu færre penge ude i kommunerne, og hvor vi endnu ikke ved, hvordan økonomien ser ud, ud over at man skal bruge mange milliarder på omstilling, at man skal bruge mange flere penge på at betale til sundhedsvæsenet osv.

Derfor håber vi meget, at det lykkes at få budskabet om, at man skal kunne gøre tingene på en anden måde, igennem, og at der også kan blive sat penge og tid af, så vi en dag kommer frem til, at de ældre får ret til selv at bestemme, hvornår de skal sove; får ret til selv at bestemme, hvad de vil have at spise; får ret til selv at bestemme, hvad de vil have på af tøj; får mulighed for at komme uden for en gang imellem, komme ud og høre fuglene synge, komme ud og opleve, at det er forår. Det burde være en menneskeret for os alle sammen, men det kræver altså, at vi vil sætte de fornødne midler af, og at vi vil give mulighed for, at udgangspunktet er den ældre og ikke stregkoder og minuttyranni.